No. 933 Zaterdag 29 Januari 1921. [illegible]

AMIGOE DI CURAÇAO

WEEKBLAD VOOR DE CURAÇAOSCHE EILANDEN

Dit Blad verschijnt eiken Zaterdag.
Abonnementsprijs voor Curaçao, Bonaire, Aruba en de Bovenwindsche eilanden per drie maanden fl. 2.— bij vooruitbetaling.

BUREAU VAN HET BLAD
St. Elizabeths-Gasthuis.
DRUKKER. B. [illegible] BOGAERS.

Voor het Buitenland per [illegible]
Afzonderlijke nummers [illegible]
Prijs der Advertentiën van [illegible]
ken regel meer 7½ cts.

DOOR WRIJVING KOMT LICHT.

Onder den titel van *Mededeelingen* heeft de Heer PRAKKEN, administrateur van financiën in een extranummer van de *Curaçaosche Courant*, dat deze week Maandag het licht zag, het volgende artikel gepubliceerd. Hoewel het eerste gedeelte reeds bijna een jaar geleden in de [illegible] van den Raad was [illegible], is het goed, dat deze feiten door den heer Prakken nog eens opnieuw in herinnering zijn gebracht, te meer nog daar over het algemeen maar weinig personen van deze notulen kennis nemen, en in ieder geval door tal van personen, die zich in dezen een oordeel aanmatigen, over het hoofd zijn gezien.

„Naar aanleiding van het gebeurde in de afgeloopen week, meent de ondergeteekende het volgende onder de aandacht van het publiek te moeten brengen:

„De ontworpen notulen van den Koloniaien Raad, zitting op Maandag 2 Februari 1920, Zittingjaar 1919—1920, welke notulen op de vergadering van 11 Maart 1920 zijn goedgekeurd, bevatten het volgende:

„De Voorzitter doet mededeeling, dat ingekomen zijn:

„1o. enz.

„2o. Een Gouvernements-depêche, dd. 2 Februari 1920, No. 463 luidende:

„Naar aanleiding van Uwe missive, dd. 22 Januari 1920, heb ik de eer Uw College het volgende mede te deelen:

„Zonder in discussie te treden wanneer de oorlogstoestand geëindigd is, zij medegedeeld, dat ondergeteekende onmiddelijk na zijn optreden als Gouverneur overwogen heeft de Buitengewone Inkomstenbelasting reeds voor het belastingjaar 1919—1920 in te trekken.

„Twee overwegingen hebben er niettemin toe geleid de belasting voor 1919—1920 alsnog te handhaven.

„Deze overwegingen zijn:

„1o. De groote nood van de koloniale kas, enz.

„Voor wat betreft de interpretatie van de verordening waardoor de onbillijkheid der belasting nog verscherpt wordt, zij opgemerkt, dat, hoewel onduidelijk in Uwe missive aangegeven, het volgende geval waarschijnlijk bedoeld zal zijn. Een ambtenaar, die na 1 Augustus 1914 in de Kolonie is gekomen, werd aangeslagen in de Buitengewone Inkomstenbelasting. Hij kwam tegen den aanslag in beroep bij den Raad van Beroep en later bij den Minister van Koloniën.

„Deze laatste was van oordeel, dat waar in art. 7 der Buitengewone Inkomstenbelastingverordening gewag werd gemaakt van den aanslag in de Inkomstenbelasting over het jaar, waartoe de 1ste Augustus 1913 behoort, niet anders kan bedoeld zijn, dan een aanslag in de Curaçaosche Inkomstenbelasting over dat jaar, zoodat personen, die over het belastingjaar, waartoe 1 Augustus 1913 behoort, niet aangeslagen zijn in de Curaçaosche Inkomstenbelasting, niet in de Buitengewone Inkomstenbelasting vallen kunnen.

„De ambtsvoorganger van den ondergeteekende ging met Zijne Excellentie den Minister accoord en stelde den ambtenaar op dien grond vrij, terwijl de Raad van Beroep ook later den aanslag van dien ambtenaar vernietigde.

„Voor het jaar 1919—1920 meende ondergeteekende dat, waar deze eene ambtenaar vrijgesteld werd van de belasting, omdat hij 1 Augustus 1913 niet aangeslagen was in de Curaçaosche Inkomstenbelasting, alle personen, die op dien datum niet in die belasting waren aangeslagen, op gelijken voet dienden te worden behandeld. Ondergeteekende gaf daarom den Inspecteur der belastingen opdracht die personen nog geen aanslag op te leggen totdat antwoord van den Minister ontvangen was op zijn schrijven, **waarbij hij den Minister berichtte, dat hij met de hierboven aangehaalde beslissing niet accoord ging.**

„Immers art. 9 der Buitengewone Inkomstenbelasting 1917 (P. B. 1918 Nr. 7) voorziet, naar de meening van ondergeteekende, geheel in een geval, dat belastingplichtigheid ontstaat na 1 Mei 1914, hetzij door vestiging, hetzij door vermeerdering van inkomen.

„In het eerste geval wordt niet als basis genomen de berekening van den aanslag volgens art. 7 der verordening, maar wordt de vermeerdering van inkomen (art. 9, laatste lid) geschat. Bij de hierboven geleveerde opvatting van den Minister zou of art. 9 overbodig zijn, of in strijd met art. 7, terwijl naar het ondergeteekende voorkomt, art. 9 geldt in gevallen, waarin art. 7 niet kan worden toegepast, en wel in die gevallen, waarin een aanslag in de Curaçaosche Inkomstenbelasting over het jaar, waartoe 1 Augustus 1913 behoort, niet bestaat.

„Antwoord op dit schrijven is tot heden (2 Febr. 1920) door ondergeteekende niet ontvangen.

„De Voorzitter zegt, dat deze depêche zooeven is binnengekomen; hij heeft haar voorgelezen en zal haar ter griffie van den Raad doen deponeeren ter inzage van de leden."

[illegible] hierboven aangehaald zijn opgenomen in de Curaçaosche Courant van den 13n Februari 1920, zoodat niet kan worden beweerd, dat het publiek niet op de hoogte kon zijn van den bovengenoemden uitleg van hoogerhand gegeven.

De Koloniale Raad beantwoordde deze depêche niet en kwam op deze zaak evenmin terug bij de schriftelijk of mondelinge behandeling van de ontwerp-verordening tot intrekking van de Buitengewone Inkomstenbelasting 1917.

Als antwoord op het hierboven weergegeven standpunt van den tegenwoordigen Gouverneur, nl. dat hij *niet* accoord ging met zijn ambtsvoorganger voor wat betreft de vrijstelling van dien eenen ambtenaar, ontving de Gouverneur 24 Februari 1920 een Ministerieele missive van 8 Januari 1920, 10e afd. No. 34|13*a*, waarin de Minister uiteenzette, dat Z. E. van oordeel was, evenals zijn ambsvoorganger, dat ten aanzien van hen, wier mogelijke belastingplichtigheid door hunne vestiging in de Kolonie, ontstaat, als grondslag behoorde te worden aangenomen, de vermeerdering van het inkomen dat zij IN DE KOLONIE genoten hebben. Duidelijk blijkt daaruit dat de Minister van Koloniën van meening is dat voor iemand, die zich na 1 Mei 1914 in de kolonie heeft gevestigd, geen rekening moet worden gehouden met de vermeerdering van inkomsten, ontstaan *door* de vestiging, doch uitsluitend met de toename van zijn inkomen in de kolonie. Deze Ministerieele missive werd den Inspecteur der belastingen toegezonden. Het spreekt vanzelf dat ook deze ambtenaar zich te houden heeft aan den administratieven uitleg door den Minister gegeven.

De aanslag, waar het hier om gaat, is opgelegd, omdat de persoon niet alleen in 1913—1914 en 1919—1920 in Curaçaosche Inkomstbelasting was aangeslagen, maar ook omdat hij *in de kolonie* vermeerdering van inkomen genoten heeft. Deze aanslag in de Buitengewone Inkomstenbelasting is opgelegd, door den Inspecteur der belastingen, waartegen in beroep kon worden gekomen bij den Raad van Beroep. Belanghebbende is niet in beroep gekomen en en kwam eerst, toen de invordering van zijn belasting een aanvang nam, te mijnen kantore. Ik verwees hem naar den Inspecteur der belastingen, die den aanslag heeft opgelegd en die bekend was met de bovengenoemde Ministerieele missive. De aanslag is, getoetst aan deze missive, juist opgelegd, omdat het inkomen van den belanghebbende IN DE KOLONIE vermeerderd is. Bij de beteekening van het dwangschrift kwam belanghebbende in verzet. Ter terechtzitting is door mij niet alleen namens het Gouvernement onbevoegdverklaring, maar ook subsidiair afwijzing van den eisch gevraagd.

Uitvoerig is daarbij mondeling medegedeeld, waarom de aanslag van belanghebbende terecht is opgelegd en waarom andere door eischer bedoelde personen, niet in de belasting vielen.

Wel heb ik mij verzet tegen het stellen van de vraag door den eischer aan den Inspecteur der belasting om mede te deelen op welke wijze aan dien ambtenaar de opdracht tot bovengenoemde wetsinterpretatie gegeven is. Ik meen, dat het feit of dit mondeling of schriftelijk geschiedde aan de zaak niets afdoet en dit van ondergeschikt administratief belang is. De Kantonrechter, Mr. C. S. Gorsira, vereenigde zich met mijne meening en deelde aan den eischer mede, dat deze vraag niet gesteld zou worden.

Na de uitspraak van den Kantonrechter op 11 November 1920 wendde de belanghebbende zich mondeling tot den Gouverneur en beloofde hij een verzoek in te dienen om kwijtschelding van de belasting. Dit dit feit blijkt [illegible] de weigering tot betaling geen principieele zaak was. Dit deelde belanghebbende aan den Ontvanger mede, waarop met de verdere vervolging gewacht werd tot 6 Januari. Toen daarop tot beslaglegging zou worden overgegaan, omdat belanghebbende nog steeds het beloofde verzoek niet gedaan had, kwam de praktizijn van belanghebbende mededeelen, dat deze niet gedacht had, dat tot executie zou worden overgegaan en verzocht uitstel. Dit uitstel werd niet verleend, omdat langgenoeg gelegenheid gegeven was tot betaling. Enkele uren later wendde de praktizijn van belanghebbende zich tot mij en verklaarde dat belanghebbende tot betaling genegen was, mits ik positief beloofde gunstig te adviseeren op een verzoek van belanghebbende om teruggave. Het antwoord mijnerzijds luidde, dat te dien aanzien niets beloofd kon worden, omdat ik mij a priori niet binden wilde, voordat ik van alle argumenten en gegevens kennis genomen had en ik in het algemeen bezwaar maak tegen een dergelijke bindende belofte.

Op 7 Januari 1921 's morgens kwam de deurwaarder met getuigen ten woonhuize van den belanghebbende teneinde beslag te leggen. Deze verzocht den deurwaarder dit niet bij hem tehuis te doen, maar op kantoor, omdat hij anders thuis al dezen overlast zou hebben. Ik belde daarop belanghebbende op en verklaarde genegen te zijn hem dit als groote gunst, toe te willen staan onder uitdrukkelijk beding, dat hij door het verleenen van deze gunst later geenerlei moeilijkheden zou maken. Belanghebbende zegde daarop alle medewerking in deze zaak toe waarop zijn verzoek ingewilligd werd.

Om ongeveer 9 uur verscheen belanghebbende ter administratie van financiën en vroeg of ik er bezwaar tegen had, dat hij over de zaak in de couranten ging schrijven. Ik verklaarde daar natuurlijk absoluut geen bezwaar tegen te hebben, daar er vrijheid van drukpers bestaat en dus een weigering mijnerzijds niets zou uitwerken.

Ten overvloede kan worden medegedeeld, dat er in de laatste twee jaar geen nieuwe belastingen zijn ingevoerd, met uitzondering van eenige verhoogingen, die verband hielden met de intrekking van de buitengewone Inkomstenbelasting 1917.

Willemstad, 22 Januari 1921.

De administrateur van Financiën,
PRAKKEN.

Wie het bovenstaande stuk kalm en met aandacht, *zonder vooringenomenheid* leest, zal moeten toegeven, dat de eigenlijke zaak, waarom het gaat, hiermede is afgedaan. Alleen zij, die in troebel water trachten te visschen, zullen nog wel wat napleiten en blijven sputteren.

DE CURAÇAOSCHE ROOMSCH KATHOLIEKE VOLKSBOND.

Gelijk wij in ons vorig nummer in een kort bericht mededeelden, is Donderdagavond 20 Januari het Centraal Bestuur en dat der Afdeelingen Otra' banda en Pietermaai in een algemeene Vergadering plechtig geïnstalleerd en is daarmee ook de C. R. K. V. de eerste maal publiek opgetreden. De zaal was vol, velen moesten zich met een staanplaats behelpen. Op het podium prijkte te midden van groen en bloemen de buste van H. M. de Koningin, het symbool van het wettig gezag. Ter zijde stond het vaandel van den Bond: de Curaçaosche rotste midden van de Caraibische Zee beschenen door het kruis van Christus. Aan de Bestuurstafel hadden plaats genomen de organisatie commissie, die de stichting van den Bond en deze feestavond hadden voorbereid nl. de Heeren J. H. Sprockel, Voorzitter, Henry de Jongh, Rafael Henriquez en de geestelijke Adviseur Pater I. Verriet.

Onder de toonen van de muziek werd Z.D.H. Mgr. Vuylsteke vergezeld door de leden der Commissie de zaal binnengeleid.

De Voorzitter J. H. SPROCKEL opende de Vergadering, en heette namens het Bestuur alle aanwezigen welkom en en uitte zijn groote vreugde over de buitengewoon talrijke opkomst, die het duidelijkste bewijs van sympathie is der leden met het streven van den Bond. Een bijzondere groet van welkom sprak de Voorzitter tot den Wel. Ed. Gestr. Heer B. V. D. VEEN ZEPPENFELDT, die speciaal door ZExc. Gouverneur HELFRICH was afgevaardigd om hem dezen avond te vertegenwoordigen. Door bijzondere omstandigheden was Z Exc. dezen avond verhinderd. De Voorzitter ziet daarin een bijzonder bewijs van sympathie van Zijn Exc. voor den Bond en voor zijn loffelijk streven om het Cur. volk te leiden op den weg van vooruitgang en beschaving. De Voorzitter verzocht daarom den Heer Zeppenfeldt aan ZExc. den [illegible] leden hoogelijk [illegible]

Ook Z.D.H. Mgr. Vuylsteke [illegible] geestelijkheid werd [illegible] voor hun tegenwoordigheid, waarna de Voorzitter [illegible] het Kruisteeken: *In den naam des Vaders en des Zoons en des H. Geestes* de vergadering opende.

Daarna werd [illegible] de leiding van [illegible] het *Wien Neêrlandsch Bloed* [illegible] dat door alle aanwezigen [illegible] werd aangehoord.

Hulde dus eerst aan [illegible] aan de Koningin. [illegible] de C. R. K. Volksbond [illegible] af aan te kennen, welk [illegible] hij inneemt, dat hij geen [illegible] grondslag erkent dan dien van het wettig gezag, dat hij door woord en daad wil eerbiedigen en steunen.

Alsnu vroeg de Heer ZEPPENFELDT het woord, die namens ZExc. het Bestuur bedankte voor de vriendelijke invitatie dit feest met zijn tegenwoordigheid te vereeren, doch op dezen avond tot zijn leedwezen verhinderd was aan die uitnoodiging gevolg te geven. Spreker dankte voor het hartelijk woord van welkom tot hem gesproken [illegible] namens ZExc. [illegible] wenschen voor [illegible] van den Bond en [illegible] moge werken [illegible] van het Curaçaosche volk.

Met een hartelijk applaus en een geestdriftig *Lang zal hij leven* werden deze woorden beantwoord.

De feestrede van dezen avond hield de Eerw. Pater I. VERRIET, de geestelijke adviseur van den Bond, zelf op zich genomen. Deze [illegible] rede met een gloed van overtuiging uitgesproken en met krachtige stem, die zonder inspanning [illegible] in de zaal kon verstaan worden, was het glanspunt van dezen avond en heeft zeker een diepen indruk gemaakt, getuige het [illegible] applaus waarmede deze rede herhaaldelijk werd onderbroken.

In het jaar 1891 [illegible] ker, [illegible] Paus Leo XIII een encycliek uit [illegible] katholieke wereld, de [illegible] *Rerum novarum*, die de [illegible] vatte van het sociale [illegible] den toestand van den werkmansstand, die naast de plichten [illegible] de rechten uiteenzette [illegible] arbeider en werkgever. Als een [illegible] klonk dat woord over de geheele wereld en vond weerklank in de harten zoowel van [illegible] Vorsten en staatslieden [illegible] dat nooit een woord van een Paus-

met zooveel aandacht en belangstelling was aangehoord. Dat Pauselijk woord legde de grondslagen van de ware verhouding tusschen werkman en werkgever, tusschen de rechten en plichten van beiden, wees den weg tot de opheffing van den werkman en de christelijk maatschappij, leerde de bestuurders van den staat, hoe zij werken moesten voor het sociaal belang van het volk. Van dien dag af aan kon de Katholieke kerk nog beter en met meer succes werken voor de verheffing, den voorspoed, het waarachtig geluk van het volk. Dat dankt zij aan het initiatief van dezen Paus, wiens grootste eeretitel is die van *Paus van den werkman*

Na zijn dood is op het graf van Paus Leo XIII te Rome een monument opgericht.

Op het voetstuk staat een werkman met zijn eene hand leunend op zijn gereedschap, met de andere hand het kruis omklemmend. Zijn gereedschap dat hem het middel is om zijn dagelijksch brood te verdienen, het kruis dat hem de kracht geeft bij zijn werk, het kruis, het teeken des geloofs, dat hem in dit leven den weg wijst, hem troost in de moeilijkheden des levens.

De geschiedboeken verhalen ons van het heilzaam werk der Kerk voor de belangen des volks. Wanneer het volk vertrapt en miskend werd door tyrannen, dan was het altijd en overal de Kerk die voor zijn belangen in het strijdperk trad. Waar een toomelooze vrijheid de rechten en vrijheden van het volk met voeten trad, wanneer het volk machteloos stond tegenover zijn overheerschers, dan was het steeds de Kerk, die voor zijn rechten en vrijheid in de bres sprong. Daarom veroordeelde Paus Pius IX het liberalisme, de leer der valsche vrijheid, die een miskenning was van de rechten van God en die de rechten van het volk minderwaardig en ondergeschikt maakte aan eigenbelang en gewin. Op dienzelfden grondslag bouwde Paus Leo XIII zijn Encycliek op, die den weg naar de ware vrijheid wees, door samenwerking van alle standen, door de organisatie van Bonden en Vereenigingen.

Datzelfde Pauselijk woord heeft ook weerklank gevonden hier op ons eiland. De Heer ANTOIN PIJPERS z. g., geïnspireerd door het woord des Pausen, had een gloeienden ijver, een vurig verlangen om ons Curaçaosch volk op te heffen. Hij verzamelde hen rondom zich, wist een drift te wekken en legde de eerste grondslagen van den R. K. Volksbond, dien wij nu dezen avond gaan installeeren. Hij heeft zich daarmede een monument opgericht. God heeft den grondlegger van den Curaçaoschen R. K. Volksbond reeds tot zich geroepen. Hij is van ons heengegaan, doch zijn werk, zijn enthousiasme is gebleven, dat voortleeft in de harten onzer katholieke mannen, die onwrikbaar zullen staand houden evenals de rots, waarop ons eiland staat.

Gij zult standhouden, ook al hoort gij rondom u de leugens en lasterpraatjes dat wij, uw herders, allen maar zoeken u onder onze macht te houden. Wat wij zoeken is niets anders dan u te beschermen, u te steunen, u te helpen, is niets anders dan uw vooruitgang te bevorderen, uw rechten te verdedigen, mits ook gij mannen zijt van karakter, mannen van overtuiging.

Nog niet lang geleden schreef de President van de Republiek Colombia een brief aan den President der Fransche Republiek. In dien brief vroeg hij aan den President van Frankrijk hem leermeesters te zenden voor de luchtvaart, om ook zijn landgenooten te komen onderrichten in het besturen van vliegmachines. Hij liet hem volkomen vrij in de keuze voor zoover het beoordeeling hunner geschiktheid en bekwaamheid betrof. Doch een voorwaarde wilde hij zich zelf voorbehouden. Hij stelde als uitdrukkelijke voorwaarde, dat die officieren in ieder geval katholieken moesten zijn, katholieken in leer en praktijk. Want het Colombiaansche volk respecteert alleen mannen die hun godsdienst liefhebben. Ik heb mannen van karakter noodig, die zich niet schamen voor hun godsdienst.

Katholieke mannen van Curaçao gij ziet daar vóór u het vaandel van den *Curaçaoschen R. K. Volksbond*. Ge ziet daar het kruis, dat zijn stralen uitzendt over de rots van Curaçao te midden der golven van de Caraïbische Zee. Wat beteekent dat?

In het jaar 313 was Keizer Constantijn de Groote gedwongen slag te leveren tegen zijn mededinger Maxentius. Het was de strijd van den Christelijken Godsdienst tegen het Heidendom. Zonder vrees ondanks het gering getal zijner soldaten, vertrouwend op den God der Christenen waagde hij den strijd. In den nacht vóór den veldslag zag hij met zijn leger het Kruis van Christus hoog aan den hemel en zij vielen op hun knieën vol eerbied voor dit hemelsch visioen.

Ook hun krijgsstanddaar droeg het kruis in top. In dat teeken zouden zij overwinnen.

Ook datzelfde kruis is ook ons teeken. Dat is ons symbool van eenheid, van heil, van kracht, ons teeken waaronder wij gaan strijden en overwinnen zullen.

Katholieke mannen, leden van den CUR. R. K. VOLKSBOND, wilt ook gij dezen Standdaard erkennen en eerbiedigen en trouw blijven? Wilt gij onder dezen Standdaard samenwerken met ons Bestuur tot den bloei en voorspoed van ons volk? Getrouw blijven aan ons Reglement?

Welnu dan, onder den zegen van den Almachtigen God, onder bescherming van het wereldlijk gezag, met den zegen van onzen geëerbiedigden bisschop, volgens de beginselen onzer statuten, volgens verlangen en met instemming van alle leden verklaar ik de CURACAOSCHE R. K. VOLKSBOND op dit oogenblik wettig opgericht en geïnstalleerd.

Een donderend applaus volgde op deze geestdriftige woorden.

De spreker hernam: *Vivat, crescat, floreat.* Moge de R. K. Volksbond, leven, groeien en bloeien!!!

Het bleek dat dit pittig woord geheel naar het hart der talrijke menigte gesproken was, want aan het applaus scheen geen einde te komen.

Daarna wijdde de Eerw. Adviseur een heildronk op den bloei en voorspoed van den Bond, waarmede allen met een enthousiast: *Lang zal hij leven* instemden

Alvorens tot de vaandelwijding over te gaan, verklaarde Pater VERRIET, dat op verlangen der leden tot patroon van den R. K. Volksbond de H. AARTSENGEL MICHAEL gekozen was, die zoowel de naampatroon is van onzen bisschop, als ook de eerste groote strijder voor recht en waarheid, die de overwinning op Lucifer en zijn helsche legioenen bevochten heeft. De spreker verklaarde het gebedsformulier, dat bij dezen wijding gebruikt wordt.

Nadat Mgr. VUYLSTEKE de plechtigheid van de vaandelwijding verricht had, waarbij de Heer ROBERTO DE LANNOY als peter fungeerde, sprak ook Z.D.H., de vergaderde leden toe.

Het was Z.D.H. een groote vreugde in hun midden te zijn en dit feest van de installatie van den C. R. K. V. bij te wonen en de plechtige vaandelwijding te hebben verricht. Hij beschouwde dezen dag als den meest belangrijken en gewichtigen van zijn geheel bisschoppelijk bestuur.

Het verheugt mij, dat gij, katholiek mannen, de beteekenis van dit feit begrijpt en waardeert. Ik breng u mijn dank en groet. Deze standdaard en zijn welgekozen devies *Na beneficio di toer*. TOT WEL ZIJN VAN ALLEN is als opkomenden Zon, die de duisternis verdrijft, de schaduwen van achterstand en miskenning uwer rechten. Moge hij *tot welzijn van allen* strekken, van zwakken en sterken, van zieken en gezonden, van rijken en armen, van klein en groot, tot welzijn van allen, die van goeden wil zijn. Geliefde kinderen, weest allen vân goeden wil en gelijk uw adviseur het u heeft voorgehouden, getrouw aan den bond, trouw aan zijn statuten, trouw aan God, trouw ook aan het wettig gezag. Onder Gods rijken zegen en de machtige bescherming van uwen patroon, den H. MICHAEL zal deze Bond heilzaam werken voor het al gemeen belang, tot welzijn van allen.

Met geestdrift werd nu door die honderden mannen het Bondslied gezongen, waarvan wij zoowel den tekst als de muziek danken aan het dichterlijk en muzikaal talent van den Heer W. M. HOYER.

Bij de installatie der Bestuursleden richtte de Adviseur nog enkele kernachtige woorden tot hen:

In vroeger eeuwen hebben de Christenen gestreden om het H. Land te ontrukken aan de heidenen en te behouden voor den Christus. Evenals de Kruisvaarders hebt ook gij den plicht en de aangename taak uw geboortegrond te behouden en te verdedigen voor den Christus

De Voorzitter aan het Centraal Bestuur de Heer J. H. Sprockel bracht nog een woord van den beroemden Engelschen admiraal Nelson om te herinneren aan den zeeslag te leveren aan officieren en matrozen van zijn eskader enkel de ze woorden gebruikte om hen aan te vuren: *Engeland verwacht, dat ieder zijn plicht zal doen.* Datzelfde woord richt de Voorzitter tot de leden en hoopt dat ook ieder hunner zijner plicht getrouw zal volbrengen.

Ook enkele andere leden van het Bestuur waaronder de Heeren RAFAEL HENRIQUEZ, JOH. RIB, en EDUARD JANSEN voerden op welsprekende wijze het woord.

Uit alles blijkt, dat het Bestuur vol goeden moed zijn taak aanvaardt, dat de reeds meer dan 1000 leden eensgezind met het Bestuur vol enthusiasme zullen leven en strijden voor de goede beginselen in de statuten van den Bond neergelegd.

Het is een schitterende avond geweest van echt Roomsch vereenigingsleven.

Moge de CURACAOSCHE R. K. VOLKSBOND leven, groeien en bloeien *Vivat, crescat, floreat.*

Christus in de Kerk.

Onder bovenstaanden titel is door Mgr. ROBERT HUGH BENSON een werk gepubliceerd, dat ook reeds in het Nederlandsch vertaald is.

Mgr. R. H. BENSON is niet de eerste de beste. Hij werd in 1871 geboren als de zoon van den Anglikaanschen Aartsbisschop van Canterbury Eduard White Benson. Zoo trad BENSON reeds op jeugdige leeftijd in de hoogste aristocratische kringen van Engeland. Want de Aartsbisschop van Canterbury is Primaat van Engeland, heeft jurisdictie over 20 bisdommen, kroont den koning van Engeland en volgt als eerste Peer van het Rijk in rang onmiddellijk achter de koninklijke familie. Hij studeerde aan de Universiteit van Cambridge, werd protestantsch Vicaris van Hackney Wick en Kemsing. Hier had de groote ommekeer van zijn leven plaats.

In 1903 bekeerde hij zich tot de Katholieke Kerk en werd in 1904 te Rome priester gewijd. Daarna wijdde hij zich aan de zielzorg te Cambridge. Hij was een Kanselredenaar van den eersten rang. Nog beroemder is hij geworden door zijn apologetische geschriften en vooral door zijn historische romans en novellen uit het leven der moderne maatschappij.

Zijn werken getuigen van een buitengewone begaafdheid en geniale scheppingskracht. Zijn schitterende stijl is in overeenstemming met den rijken geest, die in hem leeft.

Nauwelijks 43 jaar oud overleed hij den 20 October 1915 te Salford, Engeland.

De meeste zijner werken zijn in andere talen overgezet.

Dit boek van den te vroeg gestorven Mgr. Benson oefent een machtige suggestie uit. Het bezit, hoewel op sommige punten niet af, eene apologetische waarde van beteekenis. De groote bekeerling heeft er aan medegedeeld zijne rijke kennis van het katolicisme en zijne warme liefde daarvoor. Hij stelt in plaats van dorre bewijzen, die op den twijfelaar tóch geen vat hebben, den in de Kerk levenden Christus voor als levend bewijs van haar goddelijk karakter.

De katholieke Kerk is het mystiek lichaam van Christus, waarin Hij zijn persoonlijk leven van weleer als verzamelleven voortzet tot aan de voleinding der dagen. In de katholieke Kerk herleeft, vereent en bekroont Hij het godmenschelijk gebeuren, door het evangelie verhaald: zijn geboorte, zijn arbeid, zijn lijden, zijn dood, zijn opstanding.

Alleen de katholieke Kerk maakt aanspraak op zulk een inwonende goddelijke kracht. Geen andere godsdienst heeft zich zelven een levend organisme gevoeld, bezield en beheerscht door Christus, gelijk de ranken door den wijnstok.

En welke zijn de schitterende kenteekenen van Christus' wonderbaar voortbestaan in de Kerk?

Vooreerst moet aan en ieder de overeenkomst opvallen tusschen degenen, die den Messias eenmaal aanbaden en volgden, en degenen, die zich 't meest tot de Roomsche Kerk voelen aangetrokken. Vóór Bethlehem's kribbe knielen herders en wijzen. De armen in groote menigte, maar ook enkele leeraars als Joseph en Nicodemus, juichen 't evangelie toe. Juist deze twee klassen omhelzen 't gemakkelijkst den katholieken godsdienst: de eenvoudigen, door geen halve kennis, en de echte geleerden, door geen hoogmoed beneveld. Pasteur geloofde hetzelfde als de boer uit Bretagne. Maar de oppervlakkigen en vooral die intellectueelen, die zich binnen de nauwe grens van eigen wetenschap tevreden opsluiten, blijven verre.

Christus' leven was verborgen in God. Dertig jaren begraaft zich de beloofde Messias in de stilte van Bethlehem, Egypte, Nazareth. Gedurende de drie jaren van zijn openbaar leven wordt telkens zijn arbeid onderbroken door afzondering en gebed. Ook de Kerk, hoe ijverig zij naar buiten 't heil der menschheid bestreve, verkeert aldoor in zoete gemeenschap met God, als aanschouwt zij met de engelen zijn stralend Aanschijn. Zij toont eene besliste voorliefde voor gebed en beschouwing, mystiek en innerlijkheid.

De drievoudige bekoring van Christus in de woestijn herhaalt zich in de Kerk. Volgens menschelijke berekening moest de Kerk onder den tegenstand der wereld en onder het gemis aan menschelijke hulp reeds lang bezweken zijn. Toch sterft zij niet, want zij is ook goddelijk en leeft niet van brood alleen. Volgens menschelijke berekening moet zij haar vertrouwen in eigen goddelijke sterkte reeds lang verloren hebben, want om de wereld te veroveren schijnt haar geen overstelpend machtsvertoon, geen hemelsch vuurwerk ten dienste te staan. Toch stroomen haar dag aan dag nieuwe aanhangers toe. Volgens menschelijke berekening moest zij in schande reeds lang zijn ondergegaan, want hardnekkig weigert zij met de wereld in overleg te treden. Toch regeert zij 't hoofd door ongeziene en gelenhanden met glorie bekroond.

Gezagvol optreden kenmerkte den leerarenden Christus en kenmerkt Hem tot heden, terwijl Hij leeraart door de Kerk. De Kerk spreekt ten overstaan van de eindelooze gedachtenrichtingen en stelsels op godsdienstig gebied de scharen toe: „Ik heb, ik ben de waarheid; komt allen tot mij en vindt rust voor uwe zielen!" Menschen van alle hoeken der aarde vereenigt zij in één gelooven. „Toen ik student was aan de universiteit te Cambridge — schrijft Mgr. Benson — vond ik vaak in één leeszaal menschen van één natie en zes godsdiensten. Toen ik student werd aan de universiteit van Rome, vond ik in één vertrek menschen van zes naties en één godsdienst."

Nog immer beroept zich de Wereldverlosser op bovennatuurlijke teekens ten bewijze voor de waarheid zijner leer. De wonderen zoowel van de Kerk als van het evangelie versterken het geloof, maar dwingen het niet af. Onwilligen laten zich niet overtuigen, al verrees iemand van de dooden.

De geschiedenis van zijn heilig lijden voert Christus weder op in de Kerk, niet enkel persoonlijk, in de onbloedige voortzetting van het Kruisoffer, maar eveneens in de smarten van hare ledematen. Hij ondergaat weder den doodstrijd van Gethsemane, wanneer de Kerk zich miskend en verlaten en bedreigd ziet. Hij drinkt weder zijn kelk van smaad bij den ontzettenden smaad, dien de Kerk negentien eeuwen lang te verduren heeft! Hoevele Judassen verbreken den eed van trouw, haar gezworen, en leveren haar aan den vijand over! Hoevele Caïphassen belasteren haar, omdat zij beweert alléén de alléénzaligmakende waarheid van den Zoon Gods te bezitten! Hoevele Pilatussen veroordeelen haar ter dood, omdat hare leer niet van deze wereld is! Hoevele Herodianen overdekken haar met laffen spot, omdat zij slechts predikt van kruis, zelfverloochening, boete!

Zoo vult de Kerk aan wat er ontbreekt aan 's Heeren lijden. Ook *zij* wordt verworpen. Ook *zij* mislukt. Ook *zij* hangt aan een kruis tusschen hemel en aarde, als een die er niet in geslaagd is de aarde tot den hemel op te heffen of den hemel op de aarde te brengen.

Ook *zij* wordt in een graf gelegd. De zich noemende „verlichte geesten" roepen uit: „Het christendom is een verloren zaak!" Zelfs die haar liefhebben, beginnen te wanhopen: „Wij dachten dat *zij* het was, die ons zou verlossen!"

Op wat al keerpunten van de geschiedenis heeft men de Kerk dood en begraven gemeend! Telkens stond zij op, zegevierend.

In onzen goddeloozen tijd openbaart zij haar goddelijke levenskracht schitterender dan ooit. Duizenden keeren tot haar terug, de eenige redding eener door den revolutiegeest geheel verworden maatschappij.

De Kerk heeft alle denkbare dynastieën en republieken, alle denkbare godsdiensten en wijsbegeerten zien opkomen en ondergaan. Zij heeft het socialisme, „de tyrannie der maatschappij over het individu", en het anarchisme, „de tyrannie van het individu over de maatschappij", zien opkomen; ook deze zal zij zien ondergaan. Zij, het Leven, *blijft*, om in de nakomende eeuwen den overvloedigen rijkdom te toonen van Gods genade en goedertierenheid over ons in Christus Jezus. Want aan God zij de glorie in de Kerk en in Christus Jesus tot in alle geslachten van eeuwigheid tot eeuwigheid.

Berichten uit de Kolonie.

Koloniale Raad.

In de zitting van den Kol. Raad van Zaterdag avond 22 Januari waren, wat een zeldzaamheid is, alle leden tegenwoordig.

Na afhandeling der ingekomen stukken werd overgegaan tot verkiezing van candidaten voor de drie aftredende leden:

A. G. STATIUS MULLER verkreeg 11 stemmen als 1ste candidaat

J. F. Haayen 8 stemmen als 2de candidaat

J. SUTHERLAND 11 stemmen als 1ste candidaat

R. S. S. de Lannoy 12 stemmen als 2de candidaat

C. S. GORSIRA JPEzn 12 stemmen als 1ste candidaat

Henry Perret Gentil 9 stemmen als 2e candidaat.

Voor de Vacature Dr. J. P. Evertsz, die zich niet meer herkiesbaar stelt:

C. H. Jonckheer Wzn met 8 stemmen als 1ste candidaat

Richard F. Muskus met 9 stemmen als 2e candidaat

— Naar aanleiding van het antwoord van den Gouverneur over de eventueele maatregelen bij brandgevaar in de haven ten gevolge van de groote voorraden kerosine en gasoline bij de *Curaçaosche Petroleum Mij*, stelt de Heer C. S. GORSIRA J. P. EZN. vóór, den Gouverneur dank te zeggen voor dit ingekomen antwoord, doch tevens om te vragen deskundigen te benoemen, die buiten de *Cur. Petr. Mij* staan, om hun advies in te winnen en op te volgen. Aan dit verzoek zal voldaan worden.

Bij de rondvraag of nog één der leden het woord verlangt, stond de Heer J. F. P. WINKEL op en hield een interpellatie naar aanleiding van de *executie van Dr. Möller* (spreker bedoelde: de executoriale verkoop van den inboedel), en de volksmanifestatie en de ovatie ter eere van Dr. Möller op Woensdag der vorige week (zie ons artikel *Gisting* in ons vorig nummer). Spreker zegt, dat Dr. M. zich beklaagt, dat hij, wat den aanslag van de *buitengewone* inkomstenbelasting betreft niet behandeld is gelijk anderen, en dat er bij de toepassing dezer wet fouten zijn begaan. Spreker is van meening dat het publiek recht heeft *officieel* te weten, hoe de houding van de belastingadministratie in deze geweest is, en stelt daarom den Raad voor, door het vragen van inlichtingen het Bestuur in de gelegenheid te stellen deze feiten en het standpunt van den administrateur van financien uiteen te zetten, en hoopt verder dat de administratie der belasting met beleid in deze zaak zal optreden.

Dr. EVERTSZ stelde hierop de vraag, of het niet beter ware, deze zaak in een volgende vergadering te behandelen.

De Heer C. S. GORSIRA is van oordeel, dat deze vragen van den Heer WINKEL veel te vaag gesteld zijn, Zij moeten meer gepreciseerd worden. Anders beloopt men de kans, dat ook het antwoord vaag zal zijn.

De VOORZITTER is er niet tegen deze zaak nog dezen avond in behandeling te nemen, want volgens art. 97 van het Reg. Reglem. heeft de Raad het recht „den Gouverneur uit te noodigen om wegens zaken, de Kolonie betreffende, mondeling of schriftelijk inlichtingen aan hem te geven", doch wil tevens den Raad in herinnering brengen, dat reeds in Februari van het vorig jaar de Gouverneur uitdrukkelijk verklaard heeft, dat hij *niet* accoord ging met de beslissing van den Minister. Daarom stelt hij voor deze zaak liever op een anderen avond te behandelen.

Dit voorstel in stemming gebracht werd met 11 stemmen *vóór* en 2 tegen (van de Heeren Winkel en Forbes) aangenomen.

De behandeling dezer zaak werd bepaald op den volgenden Woensdag.

Deze zitting op ll. Woensdagavond bepaald, is later weer om ons onbekende redenen verdaagd tot heden avond te 8 uur.

Alg. Ambt. Vereeniging.

Het Bestuur der *Algemeene Ambtenaren Vereeniging* brengt ter kennis van de leden, dat den 12den d.m. het volgende schrijven aan Zijne Excellentie den Gouverneur werd verzonden:

Aan Zijne Excellentie den Gouverneur van Curaçao.

Excellentie,

Het Bestuur der Alg. Ambtenaren Vereeniging brengt Uwe Excellentie oprechten dank voor het uitvoeren van de door UHEG voorgestelde extra uitkeering voor 1920, al is de ongelijke maatstaf voor gehuwde en ongehuwde ambtenaren door ons niet gewenscht.

Tot ons leedwezen hebben wij nog geenerlei antwoord mogen ontvangen van Uwe Excellentie op ons schrijven d.d. 15 Dec., waarin voorkomt het verzoek om het rapport van de Commissie voor salaris-herziening te publiceeren of het ter inzage te moge ontvangen.

Inmiddels is het nieuwe jaar ingetreden en hebben de ambtenaren die vooruitbetaald worden, alleen het

oorspronkelijk salaris ontvangen, zoodat de ongerustheid nog toeneemt, temeer daar het Rapport, naar het gerucht wil, nu toch reeds is uitgebracht.

Om deze reden verzoekt het Bestuur UHEG beleefd, ons alsnog eenige stellige en bepaalde mededeeling te willen doen aangaande de salarisbetaling voor 1921, opdat op de eerstdaags te houden Alg. vergadering de ambtenaren daarmee in kennis kunnen worden gesteld.

Uwer Excellenties dienstw. dienaren
het Bestuur der A. A. V.

H. Scholtens Kz. *voorz.*

M. Rosema, *secr.*

Op dit schrijven werd 17 dezer het volgend antwoord bekomen:

Willemstad 15 Januari 1921.

Naar aanleiding van Uw adres dd 12 Januari dj. heb ik de eer U mede te deelen, dat het mijne bedoeling is voor te stellen om de nieuwe salarisregeling terugwerkende kracht te verleenen tot 1 Januari 1921, zooals bereids aan Uw Voorzitter is medegedeeld.

Een nieuwe ontwerp-regeling van de duurtebijslag behoeft nog de goedkeuring van den Minister van Koloniën en ik heb in afwachting daarvan den duurtebijslag van 1920 voorloopig gehandhaafd.

Door mij zal worden overwogen of het Rapport der salariscommissie, dat nog *niet* door mij ontvangen is, voor openbaarmaking in aanmerking komt.

De Gouverneur van Curaçao,

(W. g.) O. L. Helfrich.

In de vergadering van de A. A. V. van Dinsdag l.l. werden de werkzaamheden van de Salaris-Commissie, die in October 1919 was ingesteld en op heden 15 Januari pas haar verslag den Gouverneur in handen had gesteld, aan scherpe kritiek onderworpen.

De leden waren van oordeel, dat het getreuzel van de Commissie, aan wie de belangen van een paar honderd ambtenaren waren toevertrouwd, onverantwoordelijk was en achtten, waar vanwege het Besuur dezer Kolonie weer wachten het parool was, actie ook in andere richting zeer gewenscht.

Besloten werd behoorlijk gedocumenteerde verzoekschriften te richten [illegible] den Minister van Koloniën [illegible] Kamers der Staten-Generaal. [illegible]s zou de Vereeniging contact [illegible] met een Kamerlid, die voor [illegible]ngen wil werken, terwijl [illegible] Nederlandsch persorgaan [illegible] en na stukken ter plaatsing zouden worden aangeboden.

Voor werken op ander terrein benoemde de vergadering eenige commissiën, terwijl ook een nieuw bestuurslid werd benoemd.

Commandant Appel.

Wegens overvloed van copie en gebrek aan plaatsruimte konden wij zeer tot ons leedwezen in ons vorig nummer geen melding maken van het feest dat onze verdienstelijke Commissaris Appel op dien dag vierde.

Zaterdag ll. herdacht de Commandant onzer politie dat hij 40 jaar geleden in Gouvernementsdienst trad. De koophandel heeft daarvan gebruik gemaakt om zijn verdiensten te eeren en hem een bewijs van sympathie aan te bieden. Dien avond kwamen de Heeren E. S. Lansberg en Edwin Senior ten zijnen woonhuize om den jubilaris namens den koopieden alhier geluk te wenschen. Zij deelden hem mede, dat zij een som bij elkander gebracht hadden welke de Heer E. S. Lansberg met een gepast woord van hulde voor den feesteling aan den Heer Procureur Generaal overhandigde, die op zijn beurt dit feestgeschenk, met een woord van dank voor de goede diensten aan het eiland en de burgerij gedurende al die jaren bewezen, hem ter hand stelde. Diep bewogen bedankte de Heer Appel voor de hulde en voor de waardeering van zijn arbeid.

Ook onze Redactie voegt hierbij haar gelukwenschen. Moge een krachtige gezondheid den ijverigen landsdienaar helpen om nog vele jaren de gewaardeerde diensten aan stad en bevolking te blijven wijden.

Correspondentie.

Aan den Heer de H.: Door de opname in dit nummer van het *Ingezonden Stuk* van een anderen inzender is aan uw verzoek, hoewel op een andere wijze, voldaan.

Antarès.

Door de beknoptheid, waartoe wij in ons vorig nummer gebonden waren, konden wij geen melding maken van de fijne attentie, die Kapitein van Roggen na afloop van den voetbalwedstrijd van de matrozen van de Fransche oorlogsboot *Antarès* tegen *Juliana*, aan de Fransche kampvechters, hoewel verslagen, bewees.

Onder enkele toepasselijke woorden bood Kapitein van Roggen na afloop van den wedstrijd aan alle leden van het Fransche elftal een exemplaar van het *Album „Curaçao,"* door de V. V. V. onlangs uitgegeven, aan, zoodat zij bij de teleurstelling over de nederlaag op het voetbalveld toch nog een blijvende aangename herinnering aan ons gastvrij eiland bewaren.

Aan Kapitein van Roggen ons compliment voor die goede keuze.

De abonnés
van den
„Amigoe di Curaçao",

die hun *abonnementsgelden* nog niet betaald hebben, worden beleefdelijk verzocht, deze in den loop der volgende week aan te zuiveren bij de Administratie dezer courant

ST THOMAS COLLEGE

OTRABANDA.

Holland — Venezuela.

Blijkens ontvangen telegrafisch bericht is de overeenkomst van Venezuela met Holland nu door de beide Kamers der Staten-Generaal goedgekeurd, zoodat van dien datum af de diplomatieke betrekkingen tusschen de beide landen volledig hersteld zijn.

Ons draadloos Station.

Ons draadloos station heeft over het afgeloopen jaar weer successen en vooruitgang kunnen boeken.

Wegens de gestoorde kabelverbinding met Europa, kon ons station in het begin des jaars tot tweemaal toe telkens bijna een maand lang de diensten van den kabel overnemen, en daarmede aan den koophandel en de scheepvaart een grooten dienst bewijzen.

Wel had in de laatste maanden het station te kampen met een groot tekort aan personeel, daar 5 marconisten den gouvts. dienst voor een anderen meer voordeeligen dienst elders verwisselden. Desondanks kon de dienst aan het station zonder stoornis worden voortgezet.

Er werden *verzonden* door

	In 1920		in 1919	
Curaçao	3058	telegr.	2303	
Aruba	2017	„	1596	
Bonaire	1047	„	1011	
totaal	6122	telegr	4910	telegr.

In 1920 werden *ontvangen*, in 1919 door

Curaçao	4765	telegr	3575	telegr
Aruba	1351	„	930	„
Bonaire	1068	„	921	„
	7184	„	5426	„

Aruba.

— Sedert den 15den dezer maand brandt voor het eerst het licht van den nieuwen vuurtoren op Westpunt van Aruba.

Het komt ons vreemd voor, dat van officieele zijde dit nog niet aan de zeevarenden is medegedeeld. Dit is toch wel noodig, daar de kapitein van de boot *Lake Flynus* onlangs in den nacht dat licht ziende, stellig meende het licht van Klein-Curaçao vóór zich te hebben en toen het daglicht moest afwachten om zich te kunnen oriënteeren alvorens zijn reis verder voort te zetten.

— In de laatste weken zijn de gouletten *Amadeo, Beatriz, Chaparra, Isabel* en *Abeona* weer met 425 Arubianen naar Cuba vertrokken, niettegenstaande de laatste berichten van daar zeer ongunstig luiden. Men beweert zelfs, dat wat een dagloner *tegenwoordig* op Cuba verdient, nauwelijks toereikend is om zijn eigen kost te betalen.

De *Albertine*, die den 10den Januari van Cuba terugkeerde, had ook een lijk aan boord.

Deze goulet bracht zelfs brieven van Cuba mede om geen werklieden meer daarheen te zenden. En toch gaan er nog menschen heen. Onbegrijpelijk!

— Veertiendagen geleden is de Heer Godden directeur van de Santa Barbara-Phosphaat mijnen van Curaçao persoonlijk op Aruba geweest om 500 werklieden aan te werven voor Santa Barbara.

Zoowel op Cuba als op Santa Barbara voldoen de Arubiaansche werklieden verreweg het best.

De Heer Godden heeft niet meer dan 50 werklieden kunnen aanwerven. Deze hebben zich tegen een dagloon van 2 gl. daags en de kost vrij voor den duur van 6 maanden verbonden. Men beschouwt dit loon nog voordeeliger dan het tegenwoordige op Cuba.

— De Heer Adrian Laclé heeft in New York een groote Amerikaansche driemastschoener van 300 ton aangekocht. Dit schip genaamd: *F. S. Burgoyne*, kwam volgeladen met hout op Aruba aan en maakte de reis in elf dagen.

Het schip heeft nu den mooien naam: *Ave Maria* gekregen. Moge het den eigenaar veel zegen en gemin brengen

— Dezer dagen is de afbouw van de openbare school op Oranjestad geheel gereed gekomen. Wegens gebrek aan werkvolk heeft dat werk 20 maanden lang geduurd. Er zijn nu twee nieuwe klassen bijgebouwd. Onder en terzijde dezer school zijn nu 7 regenbakken, zoodat er niets van het regenwater verloren gaat. Alleen aan het nieuwe Gouvernementskantoor loopt het water nog de straat over. Ook dit water zou kunnen opgevangen en met een buis naar die andere regenbakken geleid worden.

— Onlangs is de inventaris van de *Anita*, die het vorig jaar onder kapitein Tessdorff de Paardenbaai van Aruba met een lekkage binnen liep en daar strandde, publiek verkocht. De romp van de *Anita* ligt er nog en is nog niet onder den hamer gekomen.

— De schoener *Amadéo* is Vrijdag 21 Januari weer van Aruba teruggekeerd zonder de plaats zijner bestemming bereikt te hebben. Dit schip was 14 dagen te voren van Aruba vertrokken, doch onderweg kreeg een der werklieden de pokken, zoodat de kapitein de reis niet durfde voortzetten, om bij aankomst op Cuba niet de kans te beloopen voor 40 dagen in quarantaine gelegd te worden. Na de zen pokkenlijder weer op Aruba aan wal gezet te hebben, zou het schip deze week weer opnieuw de reis naar Cuba aanvaarden. Er liggen in het nieuwe hospitaal reeds 2 pokkenlijders, doch er loopen er nog meer vrij rond alsof die ziekte niets te beteekenen heeft en zonder dat zij zelfs in observatie gesteld of geïsoleerd worden.

Volgens een bericht dezer dagen in den *Bol. Com.* geplaatst schijnen er ook op Haïti pokken te heerschen. Doch moeten er op Aruba geen betere maatregelen genomen worden.? En als de toestand daar werkelijk zóo is, als wij vernamen, zouden er dan zelfs geen termen genoeg bestaan, om hier voor schepen komende van Aruba quarantaine maatregelen voor te schrijven?

— De gezondheidstoestand op het eiland Aruba was in het afgeloopen jaar, en is ook nu nog, verre van gunstig. In 1920 werden er maar 2 menschen méér geboren dan er stierven. Alleen in de laatste 3 maanden des jaars stierven er 120 menschen. In de eerste 15 dagen van Januari stierven reeds 16 personen.

Er is nagenoeg geen regen gevallen. Natuurlijk ook geen sprake van oogst. Van daar dat zooveel menschen van daar wegtrekken om elders werk te gaan zoeken.

Het putwater, dat vroeger op de hoofdplaats Oranjestad tegen 7½ cts per 2 halivat (half vat) verkocht werd, kost nu 25 cts.

Scheepsbrand.

In den avond van 12 dezer is de goulet *„Amistad"* gemeerd aan de kade te Puerto Cabello, welke bark geladen was met 2500 kisten gasoline voor rekening der *Caribbean Petr. Co.* in brand geraakt. De brandende vloeistof verspreidde zich over de golven en stak ook de aanlegsteiger in brand. Men kon er niet in slagen den brand te blusschen. Ook de bemanning der Fransche oorlogsboot *Antarès*, die juist in de haven lag, heeft daartoe krachtig meegewerkt. De schade wordt op 2 mill. gulden geschat.

Bol. Com.

Frieda.

De pakketschoener *Frieda* heeft de vorige week komende van Aruba een lange en gevaarlijke reis gemaakt. De reis duurde 72 uur, van Woensdag middag tot Zaterdag middag 4. uur. Ook brak een stuk van haar mast onderweg af. Onder de reizigers heerschte groote ongerustheid. Wegens de late aankomst moest de reis naar Bonaire uitvallen.

Bonaire-Cuba.

Ook van Bonaire trekt het werkvolk naar Cuba. In de eerste weken dezer maand vertrokken van Bonaire per *Fedalma* 88 personen en met de *Reliance* nog 110 werklieden daarheen. Bovendien kwamen met de *Neerlandia* nog 11 pers. om van hier met een andere scheepsgelegenheid de reis naar Cuba te aanvaarden.

Officieele berichten.

De arts alhier J. E. M. Arends is tijdelijk benoemd tot gouvernementsgeneeskundige in de kolonie Curaçao, en tijdelijk werkzaam gesteld op Aruba.

De agent van politie 2e klasse E. Fresco is bevorderd tot agent 1ste klasse, en L. O. Jonge is benoemd tot tijdelijk agent 2de klasse.

De heer G. H. Davis is benoemd tot tijdelijk onderwijzer 4e klasse bij het openbaar onderwijs op St Martin N. G.

Gedurende het verlof van den titularis is de kommies verificateur der belastingen H. G. Quast belast met de functien van sub-ontvanger der invoerrechten en accynzen, en de kommies 1ste klasse M. E. Dovale met die van kommies verificateur.

De heer H. C. de Veer is benoemd tot schrijver op de landskantoren op Aruba.

Aan den heer L. E. N. Pietersz is op zijn verzoek, onder dankbetuiging voor de bewezen diensten, eervol ontslag verleend als tweede luitenant bij het rustende Curaçaosche Weerbaarheidskorps.

Mej. A. Irausquin is eervol ontheven van hare werkzaamstelling als tijdelijk kweekelinge aan de openbare school te Oranjestad, Aruba, en de heer H. J. Schreuder is benoemd tot tijdelijk onderwijzer 3e klasse aan die school.

Aan den onderwijzer 3e klasse op Aruba J. Muller is tot herstel van gezondheid 3 maanden verlof verleend.

Aan den seiner 3e klasse bij den post voor D. T. alhier C. R. Arends is om gewichtige redenen acht dagen verlof verleend.

Teleurstelling.

Ofschoon stellig verwacht is de Heer Ph. van der Breggen, de directeur van Openb. Werken, niet met de *Stuyvesant* deze week van zijn verlof uit Holland weergekeerd. Naar wij vernemen zal hij de reis maken met de *Rensselaer* die 4 Februarie uit Amsterdam vertrekt.

Curaçao — Cuba.

Van daag wordt hier na een lange afwezigheid het stoombootje *Manati* van Cuba verwacht, met de bedoeling hier weer een groot aantal werklieden voor de sulkervelden van Cuba te komen opladen.

Een Oud-bekende.

Op de lijst van nieuw benoemde schoolopzieners in Nederland komt onder anderen ook voor: de naam van L Welling, onderwijzer in Den Haag, voorheen hoofd der Hendrik school alhier.

Ingezonden.

Geachte Redactie,

Naar aanleiding van Uw bericht over het [illegible] van het bestuur van de club *„de Gezelligheid"* wil ik U er even op wijzen, dat Uw [illegible] [illegible] goed [illegible] had er ditmaal toch een beetje [illegible] is. Uit absoluut zekere bron weet ik toch, dat het bestuur niet *collectief* is afgetreden, doch dat wel *alle* bestuursleden, *ieder voor zich*, afzonderlijk hunne functiën hebben neergelegd, dat de daarvoor aangevoerde redenen bij de verschillende Heeren niet dezelfde zijn, en dat voor ten minste een drietal leden van het afgetreden bestuur de zaak „[illegible]ulfer" *niet* de reden tot aftreding is. Waar deze zaak in den volksmond toch al onnoodig is opgeblazen, zou ik het op prijs stellen, als U mij voor het bovenstaande een plaatsje in Uw blad wilde afstaan.

Met dank voor de plaatsing teeken ik

Hoogachtend,

Abonné

Ondertrouwd:

Pedro F. Dania

EN

Marie E. Servage

Eenige kennisgeving.

Cur: 28 — 1 — 21.

Heden ontving ik telegrafisch het treurig bericht van het overlijden te Rotterdam van mijn geliefden Broeder, den Weled. Zeergel. Heer

J. A. M. Vuylsteke,

Pharm. Docts.

Curaçao, 27 Januari 1921.

† M. G. Vuylsteke,
Vic. Ap. v. Cur.

Officieele berichten.

(*Van de vorige week.*)

De seiner 3e klasse bij den post voor D. T. alhier M. Henriquez is tijdelijk benoemd tot seiner 2e klasse.

Aan den heer W. M. F. Kuiperi, benoemd tot tijd. koloniaal schrijver enz. op St. Eustatius, is op grond van tien jaren onafgebroken dienst een jaar verlof verleend, met vergunning dit verlof desgewenscht in het buitenland door te brengen.

Aan den onderwijzer H. W. Betz is tot herstel van gezondheid een maand verlof naar Curaçao verleend, en de onderwijzer 3e klasse L. Conner is tijdelijk belast met de functien van hoofd der openbare school te Philipsburg op St. Martin N. G.

Aan den tijd. tweeden beambte ten postkantore alhier C. G. van Werkhoven is op zijn verzoek eervol ontslag uit 's lands dienst verleend.

Aan den heer R. J. Beaujon is eervol ontslag verleend als agent van den Gouvernementsschoener Estelle op Aruba, en als zoodanig is benoemd de heer F. J. U. Oduber

De heer Abr. Charles, planter op St. Eustatius, is belast met het opsporen van strafbare feiten volgens onderscheidingen bij algemeene verordening gemaakt, voor zooveel aangaat de uitgestrektheid van de plantage Bengalen.

Aan den eersten klerk ter Inspectie der belastingen alhier R. D. de S. Arends, is om gewichtige redenen een maand verlof naar Aruba verleend.

KOEPOKINENTING- EN QUARANTAINE VERORDENING.

Voorloopig Verslag.

Het Afdeelingsonderzoek heeft aanleiding gegeven tot de volgende beschouwingen en opmerkingen.

Ad art. 1, sub. V.

Alinea 2. Waar men van meening was, dat de „Koepokinentingverordening" (P. B. 1916 No. 37) in verhouding tot hare beteekenis toch al veel te omslachtig is, stelde men de vraag of het niet veel eenvoudiger zou zijn in art. 1, sub V. 2de lid, te bepalen, dat de leerlingen en daarmede gelijkgestelden, wanneer zij tot de school worden toegelaten, hun inentingsbewijzen *vertoonen*.

Men koesterde de vrees, dat het „zorgvuldig bewaren" tot veel omslag aanleiding zal geven.

Waar hiertegen werd aangevoerd, dat de leerlingen of hunne ouders, die dan de bewijzen zullen moeten bewaren, deze zullen verliezen, werd door de leden eerst aan het woord geantwoord, dat naar hunne meening dit geen voldoende reden kan zijn om over te gaan tot zulke omslachtige en wellicht zelfs kostbare maatregelen.

Alinea 3. In bovenaangegeven systeem zou dan ook dit 3de lid niet passen. Voldoende zou het dan zijn, dat de leerlingen of daarmede in deze gelijkgestelden hun inentingsbewijzen aan de betrokken schoolhoofden vertoonden. Hierdoor zou men wellicht veel geschrijf voorkomen.

Art. 2, II.

Men stelde de vraag of achter woord „gezondheidspas" niet zou kunnen worden gevoegd : „van elke plaats van afvaart", hetgeen mis schien meer de bedoeling zal weergeven.

Van de gelegenheid, dat men quarantaine-aangelegenheden behandelde, maakten enkele leden gebruik om te wijzen op grieven, welke hun ter oore waren gekomen tegen de behandeling van het publiek door den quarantaine-geneesheer.

Waar deze voor onze haven zoo belangrijke functie door titularis op een uit militair-disciplinair oogpunt wellicht lofwaardige wijze wordt uitgeoefend, is het misschien juist dat *strenge*, dat op het varend publiek — meest kooplui — soms onnoodig hinderend werkt.

Speciaal werd het stellen van een tijd*stip* in plaats van een tijd*ruimte*, waarop de in observatie zijnde personen ten kantore van den Openbare Gezondheidsdienst moeten verschijnen, becritiseerd.

Men wist voorbeelden aan te halen van personen, die, omdat ze slechts enkele minuten te laat op appèl verschenen, in afzondering werden gesteld.

Waar in het algemeen de meening was, dat men het varend publiek op de meest coulante en heusche wijze dient te behandelen, wilde men vragen of het niet mogelijk was om het uur van contrôle op het bureau van den Openbaren Gezondheidsdienst, b. v. van 10—12 te stellen in plaats van een tijdstip, zooals nu.

Aldus vastgesteld op Curaçao, den 5n. Januari 1921.

De Rapporteurs,
Ed. S. Lansberg.
F. W. P. Winkel.

Memorie van Antwoord.

Ad art. 1, sub V.

Alinea 2. Naar de meening van ondergeteekende wordt het beoogde doel : contrôle, niet voldoende bereikt door het eenvoudige vertoonen van inentingsbewijzen.

Van omslachtige en wellicht zelfs kostbare maatregelen kan hier zeker niet gesproken worden.

Alhoewel ondergeteekende het met de leden eens is, die de vrees koesterden, dat de ouders of verzorgers, die in het door de eerste sprekers gestelde geval van „vertoonen" der briefjes, deze moeten bewaren, die briefjes zullen verliezen, is ondergeteekende toch van meening, dat dit niet de hoofdzaak is in deze. Hoofdzaak is contrôle.

Alinea 3. Door het medegedeelde onder alinea 2, meent ondergeteekende ook deze opmerking te hebben beantwoord.

Art. 2, sub II. Hiermede kan ondergeteekende zich vereenigen. Zie nota van wijzigingen.

Naar aanleiding van de opmerkingen, welke enkele leden maakten omtrent de behandeling van het publiek door den quarantaine-geneesheer wenscht de ondergeteekende het volgende mede te deelen :

Voorop dient gesteld te worden, dat waar slechts één persoon i.c. de quarantaine geneesheer — tegenover het publiek voor het nakomen van de quarantaine-bepalingen moet waken, het zeer lastig gaat, dat die ééne persoon zich schikt naar de wenschen van het publiek.

Uit den aard der zaak dient dus de bedoelde geneeskundige zich zoo veel mogelijk te houden aan de geldende bepalingen en de door hem ter voldoening daaraan gestelde maatregelen, waarbij — ook ondergeteekende staat die meening voor — zooveel mogelijk op coulante wijze gewerkt dient te worden.

Stelt men een tijdruimte vast, dan komen degenen, die aan waarneming en toezicht buiten afzondering zijn onderworpen, waarschijnlijk toch weer te laat. Ondergeteekende stelt zich dus voor het stellen van een tijdstip te handhaven, doch zal onderhands er voor gezorgd worden, dat ook een half uur na het gestelde tijdstip gelegenheid zal zijn om onderzocht te worden.

Ondergeteekende heeft ook na onderzoek geen voorbeelden kunnen vinden van personen, die, „omdat ze slechts enkele minuten te laat op appèl verschenen, in afzondering werden gesteld". Slecht zij, die telkens en telkens, te laat verschenen zijn, werden in quarantaine gesteld.

Bij dit alles dient niet uit het oog verloren te worden, dat de onderhavige bepalingen in tegenstelling met de vroeger geldende, aan het publiek een groote mate van vrijheid geeft. Waar toch onder de oude bepalingen personen, komende van besmette plaatsen eenvoudig weg voor korteren of langeren duur naar de quarantaine-inrichting werden gezonden, worden zij nu tot het vrije verkeer toegelaten onder beding, dat zij elken dag slechts gedurende enkele minuten ten kantore van den Openbaren Gezondheidsdienst verschijnen.

Waar dus deze verandering door het publiek op prijs gesteld dient te worden, meent ondergeteekende dat aan de heusch niet zware bepalingen der quarantaine-verordening stipt voldaan kan worden.

Nota van wijzigingen.

Sub II van artikel 2 wordt gelezen als volgt :

„De Gezagvoerder is verplicht een gezondheidspas van elke plaats van afvaart aan boord te hebben, zijne gezondheidspassen aan den geneeskundige te overhandigen, zoomede desgevraagd de overige scheepspapieren ter kennisgeving aan te bieden."

Ontwerp-verordening tot verhooging van de Curaçaosche pensioenen

Artikel 1.

In artikel 2 van de verordening van den 24n. Juli 1920 (P. B. 1920 No. 39) tot verhooging van de Curaçaosche pensioenen wordt de grens van het verhoogde ambtenaren pensioen vastgesteld op f 4500,— en die van het verhoogde weduwen- en weezenpensioen op f 2250,—.

Artikel 2.

Deze verordening treedt in werking met ingang van den dag na dien harer afkondiging, en werkt terug tot den eersten Januari 1920.

Memorie van Toelichting.

Door Z. E. den Minister van Koloniën is den ondergeteekende in overweging gegeven om, nu de pensioengrens in Suriname bepaald zal worden op f 4500,— en ook met het oog op de overweging, dat de tijdsomstandigheden, sedert besloten werd die grens op f 4000,— te bepalen, zoo zeer gewijzigd zijn, de verordening van den 24n. Juli 1920 tot verhooging van de Curaçaosche pensioenen zoodanig te wijzigen, dat het maxium-pensioen voor gewezen landsdienaren worde vastgesteld op f 4500,— en dat voor de weduwen of weezen van zoodanige landsdienaren op f 2250,—.

De ondergeteekende moge daarom bij het hiernevens gevoegde ontwerp de regeling dezer aangelegenheid aanhangig maken.

Buitenland.

De Broeder van Z. H. den Paus overleden.

Donderdagavond 9 December is te Rome ten zijnen huize Via Tomacelli 137 onverwachts overleden de broeder van Zijne Heiligheid Paus Benedictus XV Markies Giovanni Antonio Della Chiesa. Reeds twee jaar geleden had de markies een beroerte gehad, die zich gisteravond heeft herhaald en den dood tengevolge had.

Aan het doodsbed stonden de zoon markies Giuseppe, de pastoor van San Rocco, Mons. Franceschini en de familieleden. De sterfkamer was in een kapel ingericht, terwijl het stoffelijk overschot aldaar werd bewaakt door de zusters Dominicanessen, die den zieke hebben bijgestaan. Vrijdagmorgen hebben ten huize van den overledene de H. Mis opgedragen Mons. Migone, Mons. Filippo Giobbe en de pastoor van San Rocco. Ontelbaar is het getal prelaten en der leden van 's Pausen hofhouding, die zich naar het huis van den overledene begaven om te bidden.

Zondagmorgen om 10 uur had de overbrenging plaats naar de kerk van S. Carlo, afwaar om half 11 de plechtige Requiemmis werd opgedragen. In de kerk de tribunes gereserveerd voor de kardinalen en voor de leden het corps-diplomatique. Ook de Pauselijke anti-camera was er bij tegenwoordig.

Onmiddellijk na het overlijden werd het Vaticaan er mee in kennis gesteld.

Doch eerst Vrijdagmorgen voor de H. Mis heeft men het doodsbericht den H. Vader meegedeeld. De H. Vader was zichtbaar ontroerd. Dat de tijding geheel onverwachts kwam, blijkt wel uit het feit, dat de H. Vader hem nog twee dagen te voren gezien heeft en zich met hem heeft en derhouden. Nadat de markies eenigszins na zijn eerste ziekte was hersteld, liet hij zich op verlangen van den H. Vader twee of drie maal in de week per rijtuig naar het Vaticaan brengen. Hij steeg dan uit bij den ingang der tuinen op den weg delle Fondamenta, vanwaar uit de H. Vader hem in de lanen opwachtte. Het laatste bezoek was geweest op het feest van Maria Onbevlekt Ontvangenis (8 Dec.).

Gedurende de drie volgende dagen heeft Zijne Heiligheid geen audiëntie verleend.

Markies Giovanni Antonio Della Chiesa werd geboren te Genua 27 October 1853. Reeds op dertienjarigen leeftijd bezocht hij de school der marine en heeft na het voltooien zijner studiën achtereenvolgens de verschillende graden doorloopen tot aan dien van onder-admiraal.

De overledene was een voorbeeld van christelijke deugden. Hij bracht het leven door in strenge vervulling zijner plichten en in overgeving, vooral de laatste jaren van zijn ziekte, aan Gods H. Wil.

De Haven van St. Petersburg.

Een correspondent van de „Daily Telegraph" geeft volgens het *Hbl.* het volgende beeld van de haven van Petersburg :

De haven van Petersburg, zegt hij, is niet ontsnapt aan de algemeene verwoesting, die het lot schijnt van alles, in den greep van het bolsjewisme. Het schitterende scheepvaartkanaal tusschen Kroonstad en Petersburg is verwaarloosd, zoodat het aanslibbende zand haar diepte heeft verminderd van 28 voet tot nauwelijks 20 voet. De kaden liggen verlaten. De loodsen, die er zijn, zijn voor het meerendeel van haar daken ontbloot en ledig. De geheele outillage — evelators, kranen enz. — is een volkomen chaos. De dokken en de verschillende kanalen liggen vol wrakken. Stoomschepen en lichters liggen er afzonderlijk en in groepen, in den modder vastgezogen, en belemmeren het verkeer. Bij één van de kaden ligt een groot schip op zijn kant in zeer ondiep water. Het is een hospitaalschip. Er waren meer dan 1000 typhuspatiënten aan boord. Ten gevolge van verwaarloozing en onvoorzichtigheid is het schip op zekeren dag vol geloopen en overstag gegaan. Vierhonderd patiënten kwamen hierbij om het leven; hun lijken bleven gedurende vele weken in de ruimen.

De stoomschepen, die in de haven liggen, zouden, zoo zij in orde waren gehouden, een heele vloot hebben uitgemaakt. Er zijn 23 Russische schepen met een totaal inhoud van 87.000 ton. Drie daarvan zijn passagiersschepen, de rest vrachtschepen. Enkele van deze schepen waren mooie oceaanvarende booten van gemiddeld 10,000 ton elk. Van zulke schepen zijn er vijf. Al deze schepen verkeeren in hopeloos verwaarloosden staat; vele daarvan heeft men eenvoudig laten zinken. Een bemanning om er op te passen, is er niet; terwijl vele waardevolle deelen van de schepen zijn verwijderd of gestolen.

In het scheepvaartkanaal liggen ook twee Britsche vrachtbooten, waarvan de kapiteins en de bemanning gevangen werden genomen, en een Belgische vrachtboot van 4000 ton, die bijna geheel onder water staat en zich in hopeloozen toestand bevindt. In een afzonderlijk bassin ligt een groep Duitsche schepen; hoeveel, is niet bekend. Voor zooveel bekend, liggen er geen neutrale schepen in de haven. Een paar torpedojagers en launches zijn de eenige schepen, die men soms in beweging ziet.

De groote dokken voor het binnenlandsche verkeer zijn eveneens ledig. De honderden rivierschepen en lichters, die ze gewoonlijk vulden, zijn verdwenen. Tientallen sleepbooten liggen opgepropt bij elkaar met doorgeroeste ketels en beschadigde machines. Zelfs de kleine ferrybooten, die in vervlogen dagen de burgers heen en weer over de Newa en lange de wijdvertakte monding van de rivier voerden, vormen een grooten hoop oud ijzer op een van de laagliggende eilanden.

Petersburg, Peter de Groote's uitkijkvenster op Europa, de haven die eertijds welig bloeide, is niet meer, besluit de correspondent.

Griekenland.

„Ik zit weer te Athene en de Entente moet maar zien hoe zij er mij weer uitkrijgt," zegt de vroeger Duitsch gezinde ex-koning Constantijn van Griekenland. Venizelos is weg en Constantijn heeft na dezen gunstige verkiezingen ruim baan. Zal de Entente zich eventueel tegen een nieuw koningschap van hem verzetten? Engeland schijnt het niet te willen doen. Frankrijk kan het alléén niet en Italië zou 't liefst heel het verdrag van Sèvres herzien om tegenover Griekenland machtiger te staan. Londen, oppermachtig op dit oogenblik, stelt echter de wet. En neemt er genoegen mee, dat het verdrag van Sèvres niet zal worden gewijzigd, indien Griekenland waarborgen wil geven niet te zullen terugkeeren onder Duitschen invloed.

Voorzichtigheidshalve heeft de nieuwe Grieksche regeering aan de gezanten van Frankrijk, Italië en Engeland benevens de vertegenwoordigers van Rusland een verklaring doen toekomen, volgens welke zij, wat de houding tot de groote mogendheden betreft, zich zal laten leiden door den wensch om op grond van de belangengemeenschap van Griekenland met deze Staten, de nauwste betrekkingen met deze te handhaven. En verder heeft de Grieksche regeering zich verbonden alle verplichtingen, welke het vorige ministerie jegens de entente-mogendheden op zich heeft genomen, ten volle na te komen.